

ἀκμάσας κατὰ τὴν ΙΖ'. ἑκατονταετηρίδα, ἴδε τὸν ἀριθμὸν 74.

Ε.

ΕΛΛΙΩΝ (*Κυριακός*). Εἰς τῶν λογίων ἀνδρῶν, ἀκμασάντων περὶ τὰς ἀρχὰς τῆς ἐνεστώσης ἑκατονταετηρίδος. ἴδε τὸν ἀριθμὸν 602.

ΕΛΛΑΔΙΟΣ (*Ἀλέξανδρος*). Θετταλός. Ἐγενήθη περὶ τὰ μέσα τῆς ΙΖ'. ἑκατονταετηρίδος. Ὁ πάππος του, Ἡγούμενος τοῦ Μοναστηρίου τοῦ ἁγίου Κοσμά καὶ Δαμιανοῦ, τὸν παρέδωκεν εἰς τὸν ἀδελφόν του Μητροπολίτην Δαρίσσης, ὅστις ἐμπιστεύθη τὴν ἀνατροφὴν τοῦ πενταετοῦς ἀνεψιοῦ του Ἀλεξάνδρου εἰς πλουσίαν τινὰ οἰκογένειαν ἐκ Θράκης, διαμένουσαν ἐν τῇ πρωτεύουσῃ ταύτῃ τῆς Θετταλίας. Μετὰ δώδεκα ἐτῶν ἀπουσίαν ἐπέστρεψεν εἰς τὸν τόπον τῆς γεννήσεώς του καὶ αὐτόθι ἐδιδάχθη τὰ ἐγκύκλια μαθήματα. Καὶ πάλιν ἀναχώρησε διὰ Ἀδριανούπολιν καὶ Κωνσταντινούπολιν, ὅπου εὐτύχησε νὰ τὸν λάβῃ εἰς τὴν συνοδίαν του ὁ τῆς Ἀγγλίας ἔκτακτος Πρόσβυς Λόρδος Πάγκετ, ὅστις ἐπέστρεψεν εἰς Λονδίνον. Ἀπὸ Λονδίνου ὁ νέος Ἑλλάδιος μετέβη εἰς Ὄξονίαν, ὅπου ἐτελειοποιήθη εἰς τὰ τῆς Ἑλληνικῆς καὶ Λατινικῆς φιλολογίας μαθήματά του, ὑπὸ τῆς ὁδηγίας τοῦ ἐκεῖ

εὑρισκόμενου Ἱεροδιακόνου Κερκυραίου Προσσαλένδη. Ἀπὸ τὴν Ἀγγλίαν μετέβη εἰς Γερμανίαν, καὶ κατὰ τὸ 1712 ἐτύπωσε εἰς Νορμβέργην Ἑλληνικὴν Γραμματικὴν, ἣτις εἶναι ἀπλουστάτη μεταποίησις τῆς Γραμματικῆς τοῦ Βησσαρίωνος Μακρῆ, τυπωθείσης ἐν Βενετίᾳ 26 ἔτη πρότερον. Κατὰ δὲ τὸ ῥηθὲν ἔτος 1712 ὁ Μέγας Πέτρος, μεταβὰς εἰς τὰ Λουτρά τῆς Καρλοσβάδης, νυθόκησε νὰ δεχθῆ εὐμενῶς τὸν Ἑλλάδιον, καὶ νὰ ἐπιτρέψῃ εἰς αὐτὸν τὴν ἄδειαν νὰ ἀπιερώσῃ τῇ Αὐτοκρατορικῇ Μεγαλειότητι του τὸ Λατινιστὶ κατὰ τὸ 1714 δημοσιευθὲν σύγγραμμα ἐν Νορμβέργῃ, καὶ ἐπιγραφόμενον Status praesens Ecclesiae Graecae. In quo etiam causae exponuntur, cur Graeci moderni Novi Testamenti editiones in graeca barbara lingua factas acceptare recusent. Praeterea additus est in fine status nonnullarum controversiarum. Παρατηρητέον, ὅτι μεταξὺ τῶν διαφόρων τίτλων, οὗς ὁ Ἑλλάδιος ἀποδίδει εἰς τὸν Αὐτοκράτορα τῆς Ῥωσσίας εἶναι καὶ ὁ ἐφεξῆς Ecclesiae Orientalis Orthodoxae Graecorumque Defensori **ΥΠΕΡΑΣΠΙΣΤΗ**. Ἀλλὰ ἡ λέξις αὕτη εἶναι γεγραμμένη *Λατινιστὶ* καὶ *Ἑλληνιστὶ*. Τὸ δὲ πόνημα εἶναι ἡ περιγραφή τῆς κατὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ Ἑλλαδίου Ἑλληνικῆς παιδείης καὶ